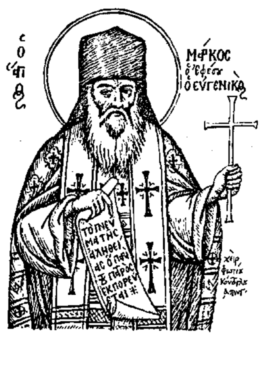

ὈΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἙΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ἘΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ἙΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 3053

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 60,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010 Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καί Ἀνδρονίκου ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων | ΕΤΟΣ Ν΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1842

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΑΙΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Καὶ καλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβη μέτρα ἐναντίον της ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῶν ἑξακοσίων αἱρέσεων, αἱ ὁποῖαι δραστηριοποιοῦνται εἰς τὴν Χώραν μας, ὁ Βουλευτὴς τοῦ ΛΑΟΣ κ. Κυριάκος Βελόπουλος μὲ πολὺ τεκμηριωμένη ἐρώτησιν εἰς τὴν Βουλήν

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ἐνώπιον ἑνὸς παράξενου φαινομένου. Μητροπολῖται νὰ ἀποφεύγουν νὰ μιλήσουν ἀπὸ ἄμβωνος ἐναντίον τῶν αἱρέσεων ἢ νὰ μᾶς λέγουν εἰς ἐπιστημονικὰ συμπόσια ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀνεκτικὴ πρὸς τὴν αἵρεσιν ἢ νὰ μᾶς λέγουν ὅτι πρέπει νὰ ῥίψωμεν εἰς τὰς «χωματερὰς» τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν ἐναντίον τῶν αἱρέσεων καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν νὰ ἔχωμεν Βουλευτάς, ὡς εἶναι ὁ κ. Κυριάκος Βελόπουλος (ΛΑΟΣ), ὁ ὁποῖος κατέθεσεν ἐρώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀποκαλύπτει τὰς δραστηριότητας τῆς Σαηεντολογίας εἰς τὴν Μύκονον. Ὁ Βουλευτὴς ἀποκαλύπτει κυριολεκτικῶς τὴν Σαηεντολογίαν, ἀφοῦ τονίζει ὅτι ὑπηρετεῖ σκοτεινὰ ἀνθελληνικὰ κέντρα ἀποφάσεων καὶ ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι παρασύρει εἰς τὰ διεθνῆ δίκτυα της χιλιάδας πολίτας χρησιμοποιοῦσα τὸν ἀποκρυφισμὸν καὶ τὸν σατανισμόν. Θεωρεῖ δὲ τὴν Σαηεντολογίαν ὡς μίαν ἐπικίνδυνον παραθρησκευτικὴν ὀργάνωσιν καὶ καλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβη μέτρα ἐναντίον της ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ὅλων τῶν αἱρέσεων, αἱ ὁποῖοι σήμερον φθάνουν εἰς τὰς ἑξακοσίας.

Ἡ ἐρώτησις

Τὴν ἐρώτησιν μὲ ἀριθμὸν Πρωτοκόλλου 13.112 κατέθεσεν ὁ κ. Κυριάκος Βελόπουλος εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 14ην Ἰουλίου. Ἡ ἐρώτησις ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Προβληματίζει ἰδιαιτέρως, ἡ «σύναξη» τῶν Σαηεντολόγων στὸ νησὶ τῆς Μυκόνου!

Συμφώνως μὲ δημοσιεύματα τοῦ τύπου, ἀναφέρεται ὅτι, πρὸ ἡμερῶν, ἔλαβε χώρα συγκέντρωση μελῶν – ὀπαδῶν τῆς Σαηεντολογίας, μιᾶς ἰδιαιτέρως ἐπικινδύνου καὶ σκοτεινῆς παραθρησκευτικῆς ἀμερικανικῆς ὀργανώσεως, μὲ διεθνῆ πλοκάμια, στὸ νησὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐκδικάζεται ἡ προσφυγὴ τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς τὴν 17ην Μαΐου 2011

ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΣΩΝΙΚΩΝ ΣΤΟΩΝ

—Καλεῖται νὰ ἀποδείξη «ἐὰν ὄντως εἶναι ἀδέσμευτος ἢ ὑποτελὴς εἰς τὰ διεθνιστικὰ κέντρα προωθήσεως τῆς Πανθρησκείας τοῦ Σατανισμοῦ», ἐδήλωσεν ὁ Πειραιῶς κ. Σεραφείμ. —Δικαίωσις ἡ ἐξέλιξις διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐκείνους τῆς Πίστεως (Νικ. Ψαρουδάκην, Πατέρα Χαράλαμπον Βασιλόπουλον, πατέρα Μᾶρκον Μανώλην κ.ἄ.) οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν καὶ ἀπεκάλυψαν τὴν Μασωνίαν. —Νὰ λάβη θέσιν ἡ Ἱεραρχία ἢ ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν μελῶν της.

Ἡ Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος μας καλεῖται νὰ ἀποδείξη ἐὰν εἶναι ἀδέσμευτος ἢ ὑποτελὴς εἰς τὰ διεθνιστικὰ Κέντρα Προωθήσεως τῆς Πανθρησκείας τοῦ Σατανισμοῦ.

Ἡ συγκλονιστικὴ αὐτὴ δήλωσις ἀνήκει εἰς τὸν Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Σεραφείμ, τὴν ὁποίαν ἔκαμνεν μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμερομηνίας ἐκδικάσεως τῆς Προσφυγῆς του διὰ τὴν διάλυσιν τῶν Τεκτονικῶν Στοῶν. Ἡ ἡμερομηνία ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς καθωρίσθη διὰ τὴν 17ην Μαΐου 2011. Ἡ εἴδησις συνεκλόνισε ὅλον τὸν Ὀρθόδοξον πιστὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ δεκαετιῶν ἀγωνίζεται διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Μασωνισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ὁ ὁποῖος, ὡς λέγεται, ἔχει διαβρώσει καὶ ὡρισμένα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὰς ἐνεργείας τοῦ Μητροπολίτου Σεραφεὶμ δικαιώνονται οἱ ἀγῶνες τῶν μακαριστῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως Νικολάου Ψαρουδάκη (τῆς Χριστιανικῆς) καὶ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.) καὶ τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» Ἀρχιμανδρίτου Χαραλάμπους Βασιλοπούλου ὡς καὶ τοῦ διαδόχου του μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μάρκου Μανώλη, ὡς καὶ ἄλλων λαϊκῶν καὶ ρασοφόρων ἀγωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν τὴν Μασωνίαν ὡς Θρησκείαν. Ἡ εἴδησις ὅμως εἶναι συγκλονιστικωτέρα, διότι ἔρχεται εἰς μίαν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν: 1ον) Ἡ Μασωνία ζητεῖ ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν τὴν περιθωριοποίησιν, κυρίως, τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἔχη ἀποφασιστικὸν λόγον εἰς τὰ πολιτιστικά, κοινωνικά, θρησκευτικὰ καὶ ἱστορικὰ δρώμενα. 2ον) Ἡ Μασωνία ἀγωνίζεται διὰ τὸν χωρισμὸν Κράτους – Ἐκκλησίας καὶ τὸν πλήρην ἀπογαλακτισμὸν τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ 3ον) Ἐμφανίζονται Ἀνώτατοι Δικαστικοί, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ συνεπλήρωσαν τεσσαράκοντα ἔτη ὡς Λειτουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης, ζητοῦν τὴν ἔξωσιν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν συμβόλων της ἀπ' ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς Δικαιοσύνης συμπλέοντας ἀνοικτὰ μὲ τὴν Μασωνίαν καὶ ὅλας ἐκείνας τὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι λυσσαλέως ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἱερῶν Συμβόλων καὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἐκ τῶν δημοσίων κτηρίων. Μετὰ τὴν δημοσιοποίησιν τῆς ἡμερομηνίας ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, διὰ τὴν διάλυσιν τῶν Τεκτονικῶν Μεγάρων καὶ κατ' ἐπέκτασιν ὅλων τῶν Μασωνικῶν Στοῶν θὰ ἀνεμένομεν ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ συνόλου τῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ μίαν δήλωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία θὰ ἐχαιρέτιζε τὸν καθορισμὸν ἡμερομηνίας ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς, θὰ ἀπεκήρυσσε τὴν Μασωνίαν, θὰ διεφώτιζε τὸν ἀκαθοδήγητον πιστὸν λαὸν διὰ τοὺς σκοποὺς της, ἀλλὰ τὸ κυριώτερον νὰ ἀπεκάλυπτεν ὅτι ὑπηρετεῖ καὶ δοξάζει τὸν ἑωσφόρον ὡς Θεόν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θὰ λάβη μὲ δημοσίαν ἀνακοίνωσιν θέσιν. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία ἔχει παραιτηθῆ καὶ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Μασωνίας, ὅπως καὶ ἐναντίον τῶν αἱρέσεων (ἐλάχιστα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

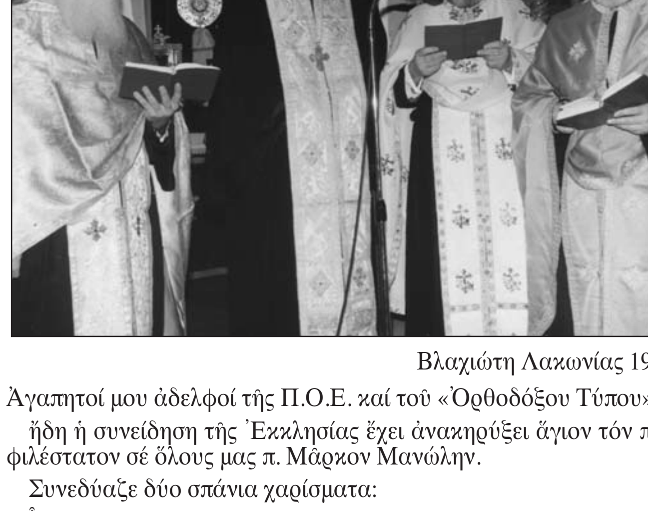

Βλαχιώτη Λακωνίας 19.7.10

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί τῆς Π.Ο.Ε. καί τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου»,

ἤδη ἡ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἀνακηρύξει ἅγιον τόν προσφιλέστατον σέ ὅλους μας π. Μᾶρκον Μανώλην.

Συνεδύαζε δύο σπάνια χαρίσματα:

Ἦταν πρᾶος καί μαχητής.

Πρᾶος πρός κάθε ἄνθρωπο, καί τόν χειρότερον ἐχθρόν του ἀκόμη. Ἀλλά καί μαχητής καί ἀγωνιστής ὑπέρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἕτοιμος νά πεθάνη κάθε στιγμή. Ἐνάρετοι κληρικοί ὑπάρχουν πολλοί, μαχητές ὅμως ὑπέρ τῆς Ἀληθείας ὀλίγοι.

Ὁ π. Μᾶρκος ἐνεσάρκωσε τόν ἀληθινόν ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός στό Ι κεφ. τοῦ κατά Ἰωάννην Εὐαγγελίου ζωγραφίζει. Ὁ π. Μᾶρκος «γέγονε τοῖς πᾶσι τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσῃ». Γι' αὐτό εὐφραίνεται μετά τῶν ἁγίων.

Ποῖος ὅμως θά τόν ἀντικαταστήσῃ;

Μέ ὅλη τήν ἐν Κυρίῳ ἀγάπη
Θεόδωρος Γεωργόπουλος
Θεολόγος

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

*Τοῦ **κ. Θεοδώρου Γεωργοπούλου,** Θεολόγου*

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ πρώην Φλωρίνης Αὐγουστῖνος Καντιώτης, κατὰ τὶς δεκαετίες 1950 καὶ 1960, ὑπηρέτησε ὡς ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἐκήρυττε κάθε Κυριακὴ καὶ μεγάλη ἑορτὴ σὲ διάφορους Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς περιφέρειας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ ἑσπέρας ὅμως κάθε Κυριακῆς ἐκήρυττε σὲ αἴθουσες θρησκευτικῶν συλλόγων («Τρεῖς Ἱεράρχες», Μενάνδρου 4, καὶ τῶν δύο δικῶν του θρησκευτικῶν συλλόγων).

Τὰ κηρύγματά του στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ξεκινοῦσαν ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ συνήθως. Στὰ ἑσπερινά του κηρύγματα ὅμως στὶς διάφορες αἴθουσες τῶν ὀρθοδόξων θρησκευτικῶν συλλόγων, ἀνέπτυσσε μὲ σπάνια δύναμη λόγου καὶ πλοῦτο νοημάτων καὶ φλογερὴ ἀγωνιστικότητα διάφορα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικοκοινωνικὰ θέματα. Ἤλεγξε ἁμαρτωλὲς συνήθειες καὶ ἐκδηλώσεις (Καρναβάλια, καλλιστεῖα, ἀνήθικα θεάματα καὶ ἔντυπα κ.ἄ.), διάφορες αἱρέσεις (ὅπως ὁ οἰκουμενισμός), ἐκκλησιαστικὰ σκάνδαλα, προδοσίες τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, ἀντικανονικὲς ἐνέργειες Ἐπισκόπων, φιλοχρηματία, κενοδοξία κληρικῶν, ἐθνικὰ θέματα κ.ἄ.

Ὡς φοιτητὴς τότε, ἤμουν τακτικὸς ἀκροατὴς τῶν κηρυγμάτων του, τὰ ὁποῖα προκαλοῦσαν πνευματικὸ σεισμό. Ὕστερα ἀπὸ κάθε κήρυγμα τοῦ πατρὸς Αὐγουστίνου, αἰσθανόσουν δυσαρεστημένος μὲ τὸν ἑαυτό σου.

Κάποτε τὸν ἐρώτησα:

Πάτερ Αὐγουστῖνε πιστεύετε ὅτι μὲ τοὺς μεγάλους ἀγῶνες ποὺ κάνετε, θἆρθη στιγμὴ ποὺ θὰ σταματήσουν τὰ καρναβάλια, τὰ καλλιστεῖα, τὰ ἀνήθικα θεάματα καὶ τὰ ἀντιχριστιανικὰ βιβλία καὶ περιοδικά, τὰ σκάνδαλα μέσα στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο καὶ ὅτι οἱ κληρικοί μας θὰ γίνουν ὅμοιοι μὲ τοὺς Ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας;

Ἤμουν πολὺ περίεργος τί θὰ ἀπαντήσῃ.

Καὶ ὁ πατὴρ Αὐγουστῖνος, κατ' ἐξοχὴν ρεαλιστής, μοῦ ἀπήντησε:

Δὲν εἶμαι τόσον ἀφελής, ὥστε νὰ πιστεύω ὅτι τὸ πολυειδὲς κακὸ στὴν κοινωνία καὶ στὴν Ἐκκλησία θὰ σταματήσῃ ὅσα κηρύγματα κι ἂν κάνωμε.

Ἄλλος εἶναι ὁ σκοπός μου:

Μὲ τὸ κήρυγμα, προφορικὸ καὶ γραπτό, ἀγωνίζομαι νὰ ξυπνήσω τὴ θρησκευτικὴ συνείδηση τῶν πιστῶν καὶ νὰ καταλάβουν ὅτι ἔχουν δικαιώματα καὶ στὴν κοινωνία καὶ στὴν Ἐκκλησία. Πρέπει νὰ μάθουν π.χ. ὅτι ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν νὰ ἐκλέγωνται ψήφῳ κλήρου καὶ λαοῦ οἱ κληρικοὶ καὶ μάλιστα οἱ Ἐπίσκοποι.

Νὰ μάθουν ὅτι ἔχουν δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ φωνάξουν «ἀνάξιος» στὴ χειροτονία ἑνὸς ἀναξίου. Νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι μέσα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶναι μιὰ βουβὴ μᾶζα ἀλόγων προβάτων, ἀλλὰ ἔχουν λόγο στὴν ἐκλογὴ τῶν ποιμένων τους καὶ στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ μάθουν ὅτι πρέπει νὰ πολεμοῦν τοὺς προδότες τῆς πίστεως καὶ νὰ ἀγωνίζωνται γιὰ τὴν κάθαρση τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ λαϊκοὶ χριστιανοὶ μποροῦν ἀκόμη καὶ τοπικὲς καὶ οἰκουμενικὲς συνόδους νὰ ἀποκηρύξουν, ὅταν οἱ σύνοδοι αὐτὲς δὲν ἐκφράζουν τὴν ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως.

Ἔχομε μεγάλες τοπικὲς συνόδους καὶ οἰκουμενικές, ποὺ ἀποκηρύχτηκαν ἀπὸ τὸν πιστὸ λαὸ ὡς ληστρικές.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἐπιδιώκω μὲ τὸ κήρυγμα καὶ τοὺς ἀγῶνες ἐναντίον τοῦ κακοῦ, νὰ ἀποκτήσῃ ὁ εὐσεβὴς λαὸς γρηγοροῦσα ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ νὰ μάθη ὅτι δὲν εἶναι ὑπεύθυνος νὰ σώσῃ μόνον τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ἐπικοινωνιακὰ θρησκευτικὰ «τρίκ» τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου.** Σελ. 8
- **Εἰς νέαν δίκην ὁ καθαιρεθείς πρώην Μητρ. Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων.** Σελ. 8
- **Δημιουργοῦν σύγχυσιν μέ τάς θεολογικάς καινοτομίας.** *Τοῦ **κ. Ἰωάννου Τάτση.*** Σελ. 8
- **Ἡ λειτουργική μας γλῶσσα καί οἱ νέοι μας.** *Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφείμ.*** Σελ. 3
- **Ἡ θεολογική σκέψις τοῦ Ὁσίου Ἰουστίνου (Πόποβιτς) τοῦ Νέου.** *Τοῦ **Jean-Lois Palierne.*** Σελ. 3.
- **Σημείωμα ἐπί τῶν πρός ψήφισιν κανονισμῶν.** *Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Προκοπίου.*** Σελ. 5
- **Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωάννης Μαρκέλλου Πουλῆς.** *Τοῦ **κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου.*** Σελ. 5
- **Τό «Βασίλειον Ἱεράτευμα» καί ἡ Ἱερωσύνη.** *Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου.*** Σελ. 6.
- **Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων.** *Τοῦ **Ἀρχιμ. Μελετίου Ἀπ. Βαδραχάνη.*** Σελ. 6.
- **Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς, ὁ Πάπας καί τό ἄναλον ἅλας.** *Τῆς **Μοναχῆς Εὐθυμίας.*** Σελ. 7

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΝ

*Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου **Διονυσίου Τάτση***

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ τῶν σύγχρονων ἀνθρώπων εἶναι μεταβαλλόμενη. Δὲν μπορεῖς νὰ βασιστεῖς στὰ ὅσα λένε καὶ ὑπόσχονται καὶ αὐτὸ συμβαίνει, γιατὶ δὲν ἔχουν ἠθικὲς ἀξίες στὴ ζωή τους, ἀλλὰ ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις καὶ τὶς ἐφήμερες ἐπιθυμίες τους συμπεριφέρονται. Ἂν δὲ βάλουμε καὶ τὸν παράγοντα συμφέρον, τότε τὰ πράγματα περιπλέκονται περισσότερο καὶ γίνονται πιὸ δύσκολα. Αὐτὰ συμβαίνουν στοὺς κοσμικοὺς ἀνθρώπους.

Ἐνδιαφέρον, ὡστόσο, εἶναι νὰ δοῦμε τί συμβαίνει καὶ στοὺς συνειδητοὺς χριστιανοὺς καὶ προπαντὸς στοὺς κληρικούς. Δυστυχῶς, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυριστεῖ κάτι διαφορετικό. Τὰ ἴδια συμβαίνουν. Πίσω ἀπὸ τὰ ὡραῖα λόγια καὶ τὴν ὑποκριτικὴ εὐγένεια κρύβονται μικρὰ καὶ μεγάλα συμφέροντα, ἰδιοτελεῖς ἐπιδιώξεις καὶ ποικίλες σκοπιμότητες. Ἐνῶ μιλοῦν γιὰ ἠθικὲς ἀξίες καὶ θεῖες ἐντολές, στὴν καθημερινή τους πράξη ἀκολουθοῦν ἄλλους δρόμους. Τὸ δυσάρεστο αὐτὸ φαινόμενο ἀποδεικνύει τὴν ἔλλειψη πνευματικῆς ζωῆς καὶ σκανδαλίζει, γιατὶ οἱ κοσμικοὶ ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀπὸ τοὺς ἐμφανιζόμενους ὡς χριστιανοὺς καὶ θεωροῦν πρόκληση τὴν ἀσυνέπειά τους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ ἐξαιρέσεις, τὰ φωτεινὰ παραδείγματα, ποὺ δίνουν τὴν ἐν Χριστῷ μαρτυρία τους στὸν ἁμαρτωλὸ κόσμο καὶ διδάσκουν τοὺς καλοπροαίρετους. Αὐτοὶ εἶναι τὸ φῶς καὶ τὸ ἁλάτι τῆς κοινωνίας. Πρόκειται γιὰ ἀφοσιωμένους στὸ Χριστὸ ἀνθρώπους, ταπεινοὺς καὶ ζηλωτὲς στὸ καλό, ἀσυμβίβαστους μὲ τὸν κόσμο καὶ πρόθυμους νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἔμπρακτη ἀγάπη τους πρὸς ὅλους γενικὰ τοὺς ἀδελφούς, γνωστοὺς καὶ ἄγνωστους, φίλους καὶ ἐχθρούς.

Μεταβαλλόμενη συμπεριφορὰ ἔχουν καὶ μερικοὶ μεγαλόσχημοι κληρικοί. Ὅταν ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, εἶναι διαχυτικοί, πρόθυμοι καὶ πληθωρικοὶ στοὺς λόγους, τὶς εὐχὲς καὶ τὶς ὑποσχέσεις. Πάντα λένε «ναί», πάντα συμφωνοῦν μὲ αὐτὰ ποὺ τοὺς λένε οἱ ἄνθρωποι ποὺ τοὺς πλησιάζουν, χωρὶς ὅμως νὰ δίνουν συνέχεια καὶ νὰ κάνουν κάτι σπουδαῖο. Ὑπόσχονται, γιὰ νὰ μὴ δυσαρεστοῦν καὶ μετὰ δὲν ἀνησυχοῦν, ποὺ ἀφήνουν τὶς ὑποσχέσεις τους ἀνεκπλήρωτες. Συχνὰ συμφωνοῦν καὶ μὲ ἀποφάσεις τῶν κοσμικῶν ἀρχόντων γιὰ τὴν ἐπίλυση διαφόρων τοπικῶν προβλημάτων, χωρὶς νὰ διατυπώνουν τὸ δικό τους καθοριστικὸ λόγο. Θέλουν νὰ εἶναι εὐγενικοὶ καὶ συγκαταβατικοὶ ἀπέναντί τους, γιατὶ δὲν θέλουν νὰ χαλάσει ἡ ὡραία τους εἰκόνα. Ὅταν μάλιστα ἐκεῖνοι τοὺς κολακεύουν καὶ τοὺς ἐπαινοῦν γιὰ τὸ ἔργο, ποὺ ἀναπτύσσουν στὴν περιοχή, αἰσθάνονται πανευτυχεῖς. Ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ ἀπογοητεύει τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τοὺς ἐπισκόπους ὡς πνευματικοὺς πατέρες. Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ ἀπὸ ὅλους. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ ἀναστέλλεται, ὅταν εἴμαστε μὲ ἀνθρώπους τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου, γιὰ νὰ μὴ γινόμαστε ἐνοχλητικοί. Δὲν εἶναι μιὰ δευτερεύουσα ὑπόθεση, ποὺ γιὰ ἕνα διάστημα τὴν θέτουμε στὴν ἄκρη καὶ μετὰ τὴν ξαναπαίρνουμε.

ΔΙΣ: Ὄχι Ἱερά Σύμβολα τῆς Πίστεως ἐπί ἀγγελτηρίων μνημοσύνων

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δι' ἐγκυκλίου της, ὑπό ἡμερομηνίαν 18 Μαρτίου, ἐπισημαίνει ὅτι ἡ ἀποτύπωσις Ἱ. Συμβόλων τῆς Πίστεως καί τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας ἐπί ἀγγελτηρίων κηδειῶν, μνημοσύνων, λατρευτικῶν συνάξεων κ.λπ., τά ὁποῖα μετά τήν χρῆσιν των ρίπτονται εἰς κάδους ἀπορριμμάτων ἤ παρά τήν ὁδόν ὅπου καί καταπατῶνται, ἀποτελεῖ ἐνέργειαν ἀπαράδεκτον ἀπό θεολογικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς πλευρᾶς καί εἶναι ἀσεβεστάτη καί βλάσφημος. Ἡ ΔΙΣ καλεῖ τούς κατά τόπους Μητροπολίτας, ὅπως «περάσουν» τό μήνυμα διά τήν μή ἔκδοσιν τοιούτων ἀγγελτηρίων. Ἡ ἐγκύκλιος φέρει τήν ὑπογραφήν τοῦ τότε Ἀρχιγραμματέως καί νῦν Μητροπολίτου Κηφισίας κ. Κυρίλλου.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τήν 1ην Αὐγούστου ἑορτάζομεν τήν Πρόοδον τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀνωτέρω Σταυρός Λιτανείας ἀρχῶν 17ου αἰῶνος. Ἱερός Ναός Παναγίας Διασώζουσας Πάτμος.

<u>Κοινὴ διαπίστωσις</u>

ΚΡΙΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

*Τοῦ **κ. Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδη,** Θεολόγου*

Τοῦτο τό θεοκάμωτο πλάσμα, ὁ ἄνθρωπος, ἀπ' τή στιγμή πού πῆρε θεία πνοή, ἔγινε «*ψυχή ζῶσα*» καί «*εἰκόνα Θεοῦ*». Πρωτόπλαστες καί πρωτόγνωρες μέσα του, πνευματικές δυνάμεις, τόν ἀνακηρύττουν καί τόν καθιστοῦν κυρίαρχο καί βασιλιᾶ τῆς ὅλης κτιστῆς δημιουργίας τοῦ ἄκτιστου Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι «*γῆ καί σποδός*», μά ταυτόχρονα εἶναι καί «*ἔνσαρκος ἄγγελος*». Εἶναι «οὐράνιο φυτό, τοῦ ὁποίου οἱ ρίζες βυθίζονται στό χῶμα, οἱ δέ κλάδοι ἐπεκτείνονται πρός τό γαλανόμορφο τοῦ πνεύματος στερέωμα», λέγει ὁ διάσημος πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Καλλίνικος. Ὁ δέ Παν. Κανελλόπουλος τόν χαρακτηρίζει πώς εἶναι, «*μηδέν σέ σύγκριση μέ τό ἄπειρο, ἀλλά εἶναι τό πᾶν σέ σύγκριση μέ τό μηδέν*». Εἶναι γήϊνος καί ὑπεργήϊνος, ἀδύναμος καί παντοδύναμος, μικρός καί μέγας, δημιούργημα καί δημιουργός.

Μέ τά μοναδικά χαρίσματα πού τοῦ ἔδωκε ὁ Θεός —τό λογικό, τήν ἐλευθερία καί τή συνείδηση— ὁ ἄνθρωπος γίνεται «*συνεργός Θεοῦ*» (Homo creator). Ἐπεξεργάζεται ὅλες τίς μεγάλες ἀξίες τῆς ζωῆς. Ἄλλωστε πολιτισμός εἶναι τό σύνολο τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, πού πραγματοποίησε καί ἀναγνώρισε ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία μέσα στήν ἱστορία.

Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἀντίληψη ὅτι πολιτισμός σημαίνει τή μονόπλευρα ὑλική, τεχνική καί οἰκονομική πρόοδο, πού παρατηρεῖται καθολικά. Αὐτή εἶναι ἡ μιά ὄψη τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ πνευματικές καί ἠθικές ἀξίες εἶναι ἐκεῖνες, πού καταξιώνουν τόν ἄνθρωπο καί δημιουργοῦν τόν ἀληθινό πολιτισμό. Ἤ, γιά νά τό ποῦμε καλύτερα: «*Ψυχή τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ πολιτισμός τῆς ψυχῆς*».

Ὁ ὑλισμός ἀρνήθηκε τό Θεό, ἀλλ' ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει Θεός, δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος», λέγει ὁ Ν. Μπερντιάεφ. «*Ὁ ἄνθρωπος μηχανή*» —τό γνωστό βιβλίο τοῦ La Mettrie— ἔγινε σύνθημα καί «πιστεύω» τοῦ ὑλισμοῦ.

Ὁ Α. Κόμντ, μεθυσμένος ἀπό ἀλαζονεία, ἔλεγε κάποτε: «*Ἡ θεολογία θά ἐξαφανιστεῖ μπροστά στή Φυσική. Εἶμαι βέβαιος ὅτι πρίν τό 1860 θά κη-*»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΟ ΘΑΒΩΡΙΟΝ ΦΩΣ, Η ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ

(Θεολογία τῆς Εἰκόνος τῆς Μεταμορφώσεως)

*Τοῦ κ. **Κωνσταντίνου Δεληγιάννη,** Δρος Φιλ., Καθηγ. Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Τέχνης*

1. Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Θεανθρώπου ἄρχισε, ὅπως ἦταν φυσικό, στὰ Ἱεροσόλυμα νωρὶς τὸν Ε΄ αἰῶνα. Ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐκφωνεῖ λόγον εἰς τὴν ἑορτήν της[1].

Καθιερώνεται ὅμως στὸ «Ἱεροσολυμιτικὸ ἑορτολόγιο» τὸν Ζ΄ αἰῶνα. Ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων σημειώνει «Σύναξιν ἐν τῷ Θαβωρίῳ Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἑορτάζομεν…»[2].

Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως εἶχε συνδεθεῖ μὲ τὴν χριστολογικὴ διδασκαλία τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁ Ἅγιος πατὴρ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς σημειώνει: «Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας ὅλη τῇ Θεότητι δείξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς, Ἠλίας τὲ ἐν ὄρει Θαβὼρ»[3]. Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι στὶς ἀρχὲς τοῦ 6ου αἰῶνος ἡ 6η Αὐγούστου ἐπελέγη ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ καὶ ἐπιβολῆς τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, δὲν φαίνεται παρακινδυνευμένο τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἑορτὴ τὸν 7ο αἰῶνα εἶχε πλέον καθιερωθεῖ καὶ σιγὰ–σιγὰ ἐπικράτησε σὲ ὅλο τὸν Ὀρθόδοξο κόσμο.

Κατὰ τοὺς συνοπτικοὺς ὁ Κύριος, ἀφοῦ παρέλαβε τὸν Πέτρο, Ἰωάννη καὶ Ἰάκωβο, «ἦλθεν εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν». Παρέστησαν δὲ καὶ «συνελάλουν αὐτῷ… Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας», ἡγετικὲς μορφὲς τῆς θείας Ἀποκαλύψεως (Ματ. Ιζ΄ 2–3).

Στὸ λαμπρὸ θησαυροφυλάκιο τῆς φερώνυμης Ἱ. Μονῆς Παντοκράτορος τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουμε καὶ νὰ μελετήσουμε σωζόμενη παλαιὰ εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως, μᾶλλον τοῦ 14ου αἰῶνα, τὸν Κύριο «ἐν δόξει» διάφανη στὸ κάτω τμῆμα της, ὥστε νὰ φαίνεται ἡ κορυφὴ τοῦ Θαβὼρ καὶ τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Χριστὸς προβάλλει ὄρθιος καὶ μετωπικὰ ντυμένος μὲ λευκὸ ἱμάτιο διακοσμημένο μὲ λεπτὰ χρυσὰ κοσμήματα. Ἡ μορφή του προβάλλεται μπροστὰ ἀπὸ τὴν ὁλοστρόγγυλη δόξα μὲ ρομβοειδεῖς καὶ καμπυλωμένες πλευρές, ἐνῶ ἐκπορεύονται δέσμες φωτὸς μὲ ἀκτῖνες, ποὺ κατευθύνονται στοὺς τρεῖς τρομαγμένους μαθητὲς Πέτρο, Ἰωάννη καὶ Ἰάκωβο, πεσμένους στὸ ἔδαφος. Στὶς κορυφὲς τῶν παραπληρωματικῶν βράχων τοῦ Θαβὼρ εἰκονίζονται οἱ προφῆτες Ἠλίας καὶ Μωϋσῆς στραμμένοι πρὸς τὸ Χριστό. Πάνω στὸ χρυσὸ βάθος τῆς εἰκόνας, ἡ ἐπιγραφὴ «Μεταμόρφωσις».

Τὸ ἴδιο εἰκονογραφικὸ σχῆμα ἀπαντᾶται καὶ σὲ ἄλλες εἰκόνες, μὲ ἐλάχιστες τροποποιήσεις, προσθήκη δύο σπηλαίων, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ κάτω ἀπ' τὸ Χριστὸ μὲ ἄνοδο καὶ κάθοδο τῶν μαθητῶν Του, ὅπως στὸν κώδικα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων ἀρ. 5 φύλ. 266, στὴν πολύπαθη καὶ ταλαιπωρημένη Gracanica τῆς Σερβίας 1318–20, ἀπὸ τὴ βαρβαρότητα τῶν Νατοϊκῶν βομβαρδισμῶν, στὴν Περίβλεπτο Μυστρᾶ, σὲ μιὰ ὡραιότατη εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενοφῶντος τοῦ Ἁγίου Ὄρους μὲ σλαβικὲς ἐπιγραφὲς μᾶλλον δῶρο πρὸς τὴν Ἱ. Μονὴ ἀπὸ Ρώσους ἐπώνυμους προσκυνητές, σὲ ἕνα ἀκόμη λαμπρὸ ἔργο τοῦ Θεοφάνη τοῦ Ἕλληνα στὴν Πινακοθήκη Τρετιακὼφ τῆς Μόσχας καὶ σὲ ἄλλες[4].

Ἡ εἰκόνα τῆς Ἱ. Μονῆς Παντοκράτορος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἔνταση καὶ γεωμετρικὴ ἀκρίβεια τῆς σύνθεσης, τὶς ἔντονες ἀντιθέσεις στὰ χρώματα καὶ τὴν αὐστηρότητα τῶν προσώπων μὲ τὴν προσήλωση καὶ πνευματικὴ σταθερότητα. Εἶναι ἐπιβλητικὴ καὶ θυμίζει ἔντονα κλασικὴ τέχνη. Ἡ πτυχολογία τῶν ἐνδυμάτων μὲ τὰ δυνατὰ γεωμετρικὰ σχήματα προήγγειλε καλλιτεχνικὲς τάσεις τοῦ 14ου αἰῶνα. Ἡ λεπτότητα στὴν ἐκτέλεση καὶ τὴ λαμπρότητα τῶν χρωμάτων θυμίζουν τὰ θαυμαστὰ σμάλτα τοῦ Βυζαντίου. Πρόκειται γιὰ πολύτιμο δῶρο στὴν Ἱ. Μονὴ Παντοκράτορος, ὅπως βέβαια καὶ ἡ ρωσικὴ εἰκόνα τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενοφῶντος, ὅπου ἀξιοπρόσεκτη εἶναι ἡ διαμόρφωση τῶν βράχων, μὲ τὴν ὁποία ἐπιτυγχάνεται ἡ ἔνταξη τῶν διαφόρων ἐπεισοδίων στὸ χῶρο.

Οἱ προφῆτες στέκονται σὲ δύο πλευρικὲς προεκτάσεις τοῦ βράχου πάνω στὸν ὁποῖο ὄρθιος καὶ εὐθυτενὴς ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ἐνῶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.